

ДРУГИЙ РІЧНИЙ ЗІЗД ОДВУ

ДВОДЕНІ НАРАДИ НАД СКРІПЛЕННЯМ ОРГАНІЗАЦІЇ

НЮ ЙОРК. — Дня 25 й 26 червня ц. р. відбувся тут у салі Українського Народного Дому другий Зізд Організації Державного Відродження України. На зізд прибули представники відділів ОДВу в різних місцевостях Америки, як також гості, представники інших українських центральних організацій в Америці.

Перші праці комісії Зізду відбулися в суботу, 25 червня зпудня, а ширші наради, в присутності гостей, відбулися в неділю, 26 червня. На Зізді був присутній делегат УВО з краю.

Центральна Управа ОДВу здала звіт зі своєї обширної діяльності та з цілої праці ОДВу, а годину з допомогою бойові визвольні акції в краю в минулому році.

Поодинокі урядники Центральної Управи викладали, що організація енергійно просуває шляхи серед українського загалу в Америці для ідеї визвольної акції, веденої в краю Українською Військовою Організацією. Зі звітів делегатів видно було, що запал до підтримки визвольної акції росте та захоплює шораз ширші круги нашого громадянства.

В програмі Зізду входили також реферати деяких гостей та делегатів. Між іншими виголосив реферат д-р Галан з Філадельфії, представник Української Стрілецької Громади в Злучених Державах. Е. Драгиди, як отаман Чорноморських Січей в Америці, заявив, що Чорноморські Січі в Америці бажають стати в ряди ОДВу.

Гр. Мельничук в своєму рефераті представив політичне та суспільне положення на українських повновелених землях. Він теж представив, до якої міри український націоналізм захоплює всі круги цього українського народу, що живе на цих окупованих територіях. Він представив страшний тортури, які терплять у тюрмах активні борці за волю нашого народу, але й підкреслює, що ці тортури не відстрашують їх від наміченого далі шляху національного визволення.

Дальше Зізд вибрав нову Центральну Управу. Зізд вирішив, що її осідком має бути Ню Йорк. Слідуючий Зізд має відбуватися в червні наступного року.

У неділю ввечерю відбувся з нагоди Зіду в Укр. Нар. Домі величавий ввечерю, на яким були присутні та промовляли численні визначні Українці з Ню Йорку й околиць. В програмі ввечері входили теж продукції артистів-співаків: пані Марія Гребенюк, п. Ординського й п. Гелі. Панна Кузів відгравала кілька пісень на скрипці. Їм акомпанувала панна О. Качук. Танцювали також танцюристи школи В. Абрамченка. В часі ввечеря переведено серед присутніх збірку на боеву акцію та зібрано коло \$115.

ДЕМОКРАТИЧНА КОНВЕНЦІЯ ПОЧАЛАСЯ ПЕРШОМУ НЕВДАЧЕНО РІЗВЕТЛА.

ШИКАГО. — Конвенція демократичної партії почалася тут у понеділок. Перший день зазначався поважною невдачею для кампанії Різвельта, котрий був примушений відкликати своїх прихильників від заходів змінити регулярні зізди в тому напрямі, щоб на будуче звичайна більшість присутніх, а не жадна назвичайна більшість двох третин була потрібна для номінації. Різвельт зробив це, як делегати з кількох полудневих стейтів дали до, пізнання, що вони є проти зміни.

Уже по відкликанні заходів такі заведено зміну в регулярні настільки, що коли на будуче покажеться, що шість голосовань не дадуть назвичайної більшості за якогось кандидата, то після цього номінація вже може наступити звичайною більшістю.

Сенатор Ален Барклі виголосив промову за відкликання прогибії та викликав гучну "мокру" демонстрацію.

ВИДУК ВИКРАДЕННЯ ДІТНИН ЛИНДБЕРГА. ФЛЕМІНГТОН (Ню Джерсі). — У міському стейтовому суді почалася в понеділок карна розправа проти Джана Гола Кертіса, корабельного будівничого з Норфолку, обвинуваченого за те, що він своїми фальшивими заходами нібито для добуття дітчини Линдберга на ділі перешкаджав зловити злочинців.

На розправі став як головний свідок полковник Линдберг та оповідав, як то він втратив час, труд і гроші, йдучи нібито за слідом злочинців, вказаних Кертісом.

ТРЕБА ПІВСЕМА МІЛІОНА ДОЛЯРИВ НА ДОПОМОГУ БЕЗРОБІТНИМ В ОДНОМУ СТЕЙТІ.

НЮ ЙОРК. — Стейтвий Тимчасовий Допомоговий Комітет обчислює, що для допомоги безробітним цього літа треба буде комитетові 6 мільйонів 546 тисяч долларів. Майже вся ця сума буде зужита на оплату робіт, проєктованих на допомогу безробітним. Більшість цих грошей буде вжита на будову нових домів.

"Армія Спасення", яка веде тепер кампанію за збірку фондів на назвичайну допомогу в сумі 600,000 долларів, збрала 481,000 долларів.

РАДЯНСЬКИЙ УЧЕНИЙ ОБМАНЕЦЬ.

В радянських наукових колах викликало велике враження викриття обманства, якого на протязі двох років допускався відомий радянський археолог Гриневич. Він заявляв про своєчасу, що на дні Чорного моря знайшов руїни старогреського міста Херсонес і радянська преса рознісши, ввадалася з того приводу широко. Вістка про відкриття руїн міста на дні моря облетіла теж світову пресу. "Совкіно" мало навіть фільмувати підводне місто. Гриневич подавав докладні списки підводного міста, вивчаючи, що збереглися вулиці та грецькі святині. На ведення наукових праць радянський уряд видавав поважні суми. Тепер показалося, що Гриневич систематично виманював від радянського уряду гроші на ведення наукових праць заклад розслідування підводного міста, яке на ділі не існує. Незабаром радянський учений став перед судом за обманство, а тимчасом усунули його зі становища професора університету в Ленінграді.

СТАРИНИ ПІСНІ СПЕРЕД 4000 ЛІТ.

По останнім відкриткам з міста Кіш знайдено наукова експедиція оксфордського університету від професора проф. Спенсера Ленгдона серед іранської пустині (Мезопотамія) незвичайно інтересні кам'яні таблички, на яких є уривки зі старовинної старовинної думи-епопеї "Гільгамеш", щось у роді грецької "Іліади" та "Одіссеї". Ця епопея описує пригоди молодого бога Гільгамеша, який воякував зі страшними потворами, переходив через "воду смерті" та відомолював, що був чудесним способом. Крім цього є там також опис потону світа.

На думку проф. Ленгдона відкриті таблички походять з перод 4000 літ.

СМЕРТОНОСНИЙ ДІАМАНТ.

В Мінас Жерайс (Бразилія), де є багато копальніс доручити камінів, один Англієць, п. Брагусон, по довгих пошуках знайшов дуже великий діамант. З великої радості він справив свої товаришам бенкет. Коштовини сунет Англієць шез зі шатра, де справляв забаву. Ринком знайдено його тіло розорване на куски біля копальні. Сейчас розслідана цікава відомість, що не діамант експлуатував і так полер на кусні Англієць. Відомість, що приніс вночі до шеза одні з робітників Англієць і зараз шез. Поліція пошукує пропавших двох робітників, які працювали в Англієць.

СЕКСУАЛЬНИЙ ЗЛОЧИНЕЦЬ.

Варшавська поліція арештувала 46-літнього Хайма Давидсона, що від довшого часу насилував молоді дівчата, яких підступом заманював до пустих сіней та сідних кідотів. На дні зачинив він у Сасксові горді 19-літню Анну Г. якій представлявся як "граф Полянський". Незаможною він зарплатив собі на Королівську аудію, кажучи, що він не "густейний" і Варшаві не знає. Під ч. 27. На загляданні аудієць заявляв, що на стриж, де знаходився П. та обирає її напліш й торкнись. На крик нападеної збіглися люди та заловили злочинця.

ВІЙСЬКОВИЙ ОБОРОНЕЦЬ ДЕФРАДАНТОМ.

У Варшаві арештували польського полковника резерви, військового оборонця Стефана Гайдуковського, за спроневерення 50,000 зол. Ті гроші переховував у себе Гайдуковський як депозит одного із своїх клієнтів. У тюрмі відвідала Гайдуковського за згодою прокуратора делегація військового старшин, яка відбрала йому старшинські відзнаки та почести. Є неперорні чутки, що Гайдуковський, звинувачений з тюрми за кавією, повопив самотужбово.

НЕ ХОЧЕ ЖИТИ.

22-літній приватний урядовець, Ярослав Доманик, у Стрию пробував відібрати собі життя, підірвавши собі бритвою жилу обох рук. В тяжкому стані передали його домової оліпії. Перед кількома місяцями Доманик вже пробував раз скінчити самотужбово, але тоді його відатурували. Причиною життєвого знеохочення нещаслива любов.

ВСЮДИ НЕБЕЗПЕЧНО.

Залізничний сторож Різнучук, очинуючи залізничний насип у Бодарові, розламав біля шляху вогонь, щоб знищити назбирані бурни. На нещастя в цьому місці знаходилися артилерійська граната, що нагріла вихула, ранили Різнучука в лице і ногу. Раниного відвезли до шпиталю в Калущі.

ТАЙНІ ГОРАЛЬНІ.

Органи карбової контролю бірської округи "вкрили в квітні ц. р. 159 тайних горах, держава поліція 9, разом 168. Перед кількома днями карбової контролю з Підкарпеня вкрила тайну парову горальню в саварискому асі.

"ПОДЗЬКА ГОРГОНОВА".

Так у Лодзі називають людину Крикс. П чоловік перод шлобом признався, що мав зі Шкударівною дочку, який вже 4 роки, та що хотів би її звести в себе. Крикс кова не хотів на те згодитися. Тоді Крикс покинув жінку та жив із Шкударівною. Криксівка пішла до села біля Лодзі. Тут бавився гурток дітв. Криксівка спиталася, котре з них Казі Шкударів. Дітвинуку що забрала з собою, а дітв дарила кілька разів по голові та повисла. Стане перод нагим судом.

ОСТАНИЙ ЛИСТ КРІГЕРА.

Один шведський часопис повідомляє, що Крігер перод самотужбово вислав до свого найближчого співробітника лист, у якому між іншим писав: "Я допущу стільки ржних злочинів, що то буде найкращою розплатою для всіх кримінальних злочинців". "Будьте здорові і любіть Богу, що так скінчалось".

БАНДИТИЗМ У КРАЮ.

В Добричаних, пов. Дрогобицького, арештувала поліція Івана Раковського і Михайла Доружича, що доконали кілька грабункових нападів. — В році під селом Овсала Долинина біля Римакова знайшли Федька Пав. біс, господаря з Каміни, пов. Санік, побитого до безпам'яті. Відратований одітв, що напад на нього відбувся в о. районі ринишю Зигмунт Фрида й зрабував 26 зол.

ЗАСТРИЛИ СОВІТЬСЬКОГО ШПИТУНА.

На совітсько-румунській границі застрілили румунські пограничники совітського пісання, Іону Тилимжана. Цього совітського службовика засудили кишинівський військовий суд за шпінжажу на 5 років в'язниці. Але в 1930. р. Тилимжана утік з в'язниці й займався даліше шпінжажем. При ньому знайшли 7 румунських гранат, один револьвер, один карабін і 150 кулі.

З ЛІТЕРАТУРНОГО РУХУ.

(НТ) Недавно в Москві постановлено зліквідувати по цілому Союзу всі літературні організації та створити одну загальну, більшовицьку. Внаслідок цієї постанови політично-літературні організації, згідно нони самі себе одночасно ліквідували та порішили створити одну організацію. З тією метою вибрано спеціальний комітет, головою якого є Кулик та ще 20 письменників, щоб й постарався перевести загальний зізд українських письменників та мистців. Рівномірно всі організації ухвалили виконати постанову Москви про єдину радянську організацію письменників. — ("Комуніст" з 1. 6. 1932).

ІВ ВІВІВ В ОДНОМУ ЗАСТРИКУ.

В Англії знайдено лік на не дугу Аліссона. Цю недугу, названу так від імені Аліссона, який перший її прослідив і описав у 1850. р., спрочинено переріс одні з двох вірок. Пізнати її по темно-бронзовій кристці шкіри та по постійному ослабленню. Ця недуга може тривати цілими роками; часто кінчиться вона нечаяною смертю в епілептичних судорогах. Недавно випадений лік на цю недугу, який застрілюється хорвою від шкіри, є незвичайно коштовний. Щоби його спературувати, треба зложити витяг із п'ятидесятих кілків волів. Лікування триває довдіи доволі. Згадавши недугу не виступає в острій формі. Дуже часто можна зустріти її в лещій формі.

ПОХІД МУМІЙ.

На дні відбувся вулицями Каїра небудений похід. Не доволі перод сходом сонця можна було бачити на пустих вулицях похоронний похід не білшійк зіперд 3 тисячі дітв. 20 королів і королевих давнього Єгипту, найславніші мумії на світі, зміняли "місце свого замешкання". Із старого муміє в Каїрі переносили їх до ново-будованого мазолове, де вони будуть продовжувати свій "безтурботний сон" аж до найближчих переосни.

БЕЗ МИТА.

В Богучицях, недалеко польсько-німецького кордону, вкрили польська прикордонна сторожа магазин з перепалкованим товаром. Магазин знайдено в гаражах автобусового підприємця Маньорі, якого арештувано.

МАЛЯР, ШО "МАЛОЄ" БАКНОТИ.

Бернська поліція арештувала в Берліні артиста-малюка, графіка Валтера Поля та його жінку від закидком фальшивування банкнотів. Свідство показало, що Валтер Поль разом із своєю жінкою фальшивував банкноти від восьмох літ.

УСЯ БУКОВИНА Й БЕСАРАБІЯ ПІД ВОДОЮ

НЕБУВАЛА ПОВІНЬ ЗАТОПИЛА СЕЛА Й МІСТА. БУКАРЕШТ (Румунія).

Небувала повнь затопила величезні простори Буковини, Бесарабії та Молдавії. Майже всі міста й сотки сіл опинилися під водою. Місцями вода на вулицях сіл та міст доходить до висоти кількох стіп, як, наприклад, в Ясах, столиці Молдавії, вода покрила вулиці на 6 стіп глибини. Населення терпить страшний біду, бо нема ані одного потічка, чи річки або озера, щоб не вилилися з берегів на величезних просторах. Всі шляхи ґрунтові та залізничні затоплені так, що на них комунікація не можлива. Залізнодорожні шляхи вода розмила, що місцями на довший час унеможливило комунікацію. Скрізь у бурхливих потоках води ливля селянське та міське майно, плывуть трупи людей, а найбільше трупи дітей, та плыве нежива худоба, дріб і т. п.

Ратункова акція майже не можлива, хоч армія й старається місцями рятувати населення від загибелі. Особливо багато пособляє кавалерія, бо місцями годі без коня діратися до селищ. Підчас ратункової акції вже загинули два кавалеристи враз зі своїми кінями.

Таку страшну повнь спричинив небувала великий дощ, що падав п'ять діб без перерви. Останні відомості з Буковини, Бесарабії та Молдавії подують, що щось ще далі падає й без перерви збільшує вилив рік та озер. Нема ніякої можності тепер хоч приблизно сказати, які величезні жертви в людях та в майні забрала повнь. Населення потребує негайної медичної та харчової допомоги, а в першу чергу врятування від загибелі.

РОЗБИВСЯ АВТОБУС З ПРОЧАНАМИ.

ДУБЛІН (Ірландія). — Один пасажир убитий, а дваєть тяжко покалічених підчас катастрофи з автобусом, на якому верталися прочани з еваристичного конгресу. Автобус на повному ході злетів з моста в ріку Лайфй недалеко міста Люкан.

ХОЧУТЬ ПОВОРОТУ КАЗЕРА.

БЕРЛІН (Німеччина). — На зборах головних лідерів націоналістичної партії Альфред Гугенберг, великий видавець газет і друкар-мільйонер, заявив, що Німеччина потребує повернення монархії на чолі з Гогенцолернами. Він заявився за те, щоб розпочати пращу над уможливленням повороту на престол кайзера Вільгельма. Його пропозицію односталосно прийняли всі лідери націоналістів.

Лідери соціял-демократів протестують перед канцлером фон Папеном проти допущення отвергої пропаганди за повернення монархії в Німеччині. Крім того соціял-демократи документально докажуть, яке лихо буде Німеччині від того, що уряд знову дозволить Гітлерові відновити його "армію".

ЛЮБАНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ПЕРЕД КРАХОМ. ЛЬОЗАННА (Швайцарія). — Сюди повернулися зі своїх столиць фон Папен та Еріо. Обидва вони приїхали з новими інструкціями від своїх урядів та негайно зіїшлися на "приватні" наради. Німецька делегація далі обстоювала своє домагання знесення всіх репараций і при тім подала свій план економічно-фінансового відбудування Європи, а французська делегація також ліпила на своему старому становищі й рішучо заявила, що не може бути й мови про безумове знесення репараций.

Зрешило довга нарада обох делегацій скінчилась повним розривом і годі сказати, чи скоро тепер можна буде продовжувати ім розмову. Мек Делонд, як голова конференції по репарациям і воєнним боргам, старається всіми силами врятувати конференцію та вивести її зі спіної вулиці, але на в'ряд чи не йому пощастить зробити, як Німці й Французи самі не домовляються.

БУДЕ НОВА ПРОПОЗИЦІЯ ПРО ОБЕЗЗБРОЄННЯ.

ЛОНДОН (Англія). — Підчас дебат у палаті посів на двіспирами конференції по міжнародному обеззброєнню виконуючий обовязки прем'єра містра на час відсутності Мек Делонда, Болдвін, заявив, що скоро буде оголошений новий план обмеження зброєння, який буде відповідно на пропозицію президента Гувера. Цей план має скоро опублікувати одна держава.

Всі догадуються, що тою "одною державою" буде Англія. Розмови про конференцію по обеззброєнню англійський парламент пер відложив на далі, поки не буде оголошений отой новий план, про який говорив Болдвін.

У СІЯМІ ВЖЕ ПОВНИЙ СПОКІЙ.

БАНГКОК (Сіям). — Монарх підписав нову конституцію держави. Населенню будуть надані деякі виборчі права, а назагал державою буде правити король при участі представників від політичних партій. На чолі конституційного руху стоїть молодий Сіамець, що скінчив науку в Парижі.

"СВОВОДА" (LISEK)

FOUNDED 1893

Organized newspaper published daily except Sundays and holidays
at 8153 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee

Entered at Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1914, under the Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy		Полгодовиком чотири центи.	
One year	\$7.00	Ha рік	\$7.00
Six months	\$3.75	Ha пів року	\$3.75
Three months	\$2.00	Ha три місяці	\$2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Україні та в Нью-Йорку:	
One year	\$10.00	Ha рік	\$10.00
Six months	\$5.00	Ha пів року	\$5.00
Three months	\$2.75	Ha три місяці	\$2.75

For advertisement rates see separate card.
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
Тел. "Свобода": Montgomery 5-0498. Тел. У. Н. Союз: Montgomery 5-1838.
Адреса: "СВОВОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ШЕХПОЛЬСЬКІ АПЕТИТИ І ЗЛОБА

Бувший австрійський міністер, а теперішній польський сенатор, проф. Станіслав Глобінський — це один з головних стовпів шехпольської партії, це товариш таких ідебравів цієї партії, як Роман Дамовський та другий такий (бебеві), немовби то, "народа притія" (шехпольський) була причиною боротьби у "Східній Галичині" (то є у Східній Галичині), бо — мовляв — вона то власне "дранив" Рудинів баянками охорони польськості.

Всі вони хоруять на скаженню просто ненависть до українського народу, ненависть, яку мають ніколи не відчувати навіть до своїх давніх "заборочів".

Великий польський учений та журналіст Олександр Свєтоховський, колишній редактор польської "Правди", до котрої диспував і наш Іван Франко, каже-з власного досвіду у своїх споминах:

"Найбільше завзятым у своїй ненависті не є покритиваємий, але кривдливий".

Це бачимо наглядно хочби і на тих трьох шехпольських святих, котрі з ненавистю до України просто тратьте глазузи.

Найстаршим грішником між ними є власне проф. Ст. Глобінський, котрий виголосив недавно у Варшаві в "Польській товаристві опіки (?) над кресами" викидав "Про ситуацію у Східній Малопольщі".

На вступі до цього викидаю обговорення він незвичайно тяжко похвалює Польщу в кожній дрібній життєвій, що не дозволяє їй зайнятися небезпечною, яка загрожувала польській державі, як і польському народові на "східних кресах". Відносини польської (так він нас зве — В. Л.) людності до Польщі мусить самозрозуміло викликати занепокоєння у широких кругах польської суспільності.

Перед військовою руською лідером заявився (???) — В. Л. за приналежність до Польщі, а навіть руське духовенство, коли заложено руською істоті, та з руською викладаючою воюю — протестувало проти цього і жалало викладав в польській або латинській мові.

Боротьба Русинів з польськостю, яку маємо тепер — не було (як безліччя брехні — В. Л.) в XIX (XIX) віці цілковито. Ми були тоді віді ками лише релігійної боротьби.

Народові боротьби розпочалася доперва від "веси народів", коли то Русини виступили з жаланим поділу Галичини на східну і західну.

Потім, розправився безліччя при помочі сильної критики з поглядами "правлячих кругів (бебеві)", немовби то, "народа притія" (шехпольський) була причиною боротьби у "Східній Галичині" (то є у Східній Галичині), бо — мовляв — вона то власне "дранив" Рудинів баянками охорони польськості.

Виводи на ту тему закінчив проф. Глобінський представленням польського стану посідання на "кресах". Втрата польського стану посідання на "кресах" — це просто жалілля! При парцеляції маєтків майже дев'ятьдесят процентів землі переходить у польські руки. Причому того стану річєй є безпечною — політика! ведена рішачими кругами (то є так званими полковниками, котрі великим противником, як і шехпольським, є пан Глобінський). Цей ряд засуджених організацій, котрі в австрійських часах лідерували у літньо польському серед тамошньої людності — не може тепер розвинути, не може тепер вести своєї пожиточної діяльності, що уряд уважає за протидержаву".

(На тім місці сконфікував прокуратор шість рядків зиту з цього викида, поміщеного у "Газети варшавської").

Проф. Глобінський закінчив свій викидав словами, що, лише на польським люди можна будувати будучність Польщі".

Е ще цюді гарна фраза, речення і слухаю, чому одначе не пам'ятаєш на слова великого польського патріота дівча — Станіслава Сташіна, котрий ще перед більше як 130 роками дарував "своєю" лопаткою пандину та написав ось як величав своє змістом речення: "Нехай пшєклетне бендзе то знає, же шєнєлєськє власном на мушєй кишєцє будованє сен годзі!"

Зрештою не можна рунити за стислістю зиту "Газети варшавської", бо є там такі суперечності, що навіть і Глобінський не міг їх допустити, як це, наприклад, що в 19-тім (то є в минулому ві-

ці) не було боротьби українців (Русинів) з польськостю, що були лише боротьби релігійні, та що боротьби народонасєні почалися доперва від "веси народів". Але та "вєсна", то є революція з 1848 року, припала власне на полове 19-го століття! Зрештою і перед тим, уже під Австрією боротьба проти польошї була, а вів її між іншими й епископ Сігурський разом зі своїми помічниками.

Другий з тіх славних трійці шехпольських святих, Стасю Габські — мав також, недавно викладав для шехпольців у Ярославі на тему української небезпеки.

Він бачить її передовсім у розвою України, котрий прибирає в Галичині з кожним днем на силі. Він росте і розгортається широко на всіх ділянках життя. Він поступає з таким розгоном, якого не було в Галичині до світової війни. Передової організації збільшилися числом і значно скріпилися. Українські кооперативи, Маслосоло, банки, Сільський Господар, Народні Діла, Просвіта, Лути та Соколи і багато інших розводять неабияку діяльність і можуть поводитися поважним добром. По містках і селах України викупують доми та нові будують і закріплюють свої реальні позиції, котрі рішають про характер країни.

І діється воно — по думі Габського — у той час, коли подібна діяльність вєдєть поляки наде цілковито, навіть та, де вона перед військовою процвітала й ниявала захоплення до праці і запала. Тепер нема вже того колишнього духа, а є якась сонність, охальність та притуплення енергій.

А другою великою небезпечкою є для Польщі існує стєство Радніського Союзу, де вєдєть сорок мільйонів українців. І в Галичині є ті ж мільйони, а там сорок (п. Габський поминає) тисяч нас у Галичині є 4½ мільйона, а в Волині, Поліссю, Підляшє і в Холмщині є ще 2½ мільйона Рєс. Коли мова про акції прилучення — то ієдєть рєс, що більшість прилучєть до себе меншість, а не навпаки.

Небезпечка отже є велика, а польський уряд вознієть з Русинами та забавє (?) на Польщі у Східній Галичині (чи інак — як вєдєть Малопольськє)! А треба знати, що Ру-

сина переважають. Польків своїх числом і є їх тут значно більше. До того при черках їх сидять парохі, і є їх іх велике заборозно, бо розумний парох і розумна попада провадять на йому. (А ось Бискуп Хоминський і Кошицельський забирають сам заочинним дебатом і те заборозно шїшому народошї! Австрія). Подібно і діти священника.

В дєчому одяк мають перевагу поляки. Крім поучення на політичній зєвєрності — перешлюють вони Русинів културною і продукують доволі інтелегенції навіть з сєлє.

Української інтелегенції менше, затє її значіння велике, бо всє вона походить із сєлє і своїми впливами сягає далеко в маси. Русини не мають великих поєтєв — один Шевченко — ні письменників, ні генієв мистецтва. Всє їх література вєдєть до шїфа (тут Стасю показав на сточу в сєлі шїфу, котра одначє в дїястєності не помістїла би навіть шїх творів І. Франка). Але їх література зрозуміла і приступна для мас, а польська ні.

Відраєдєть янєшє — це мїшані подружє, яких маємо доволі багато. І вони стачє шорєзє мастїв. В тих подружєх сильніша сторона берє верхє а сильнішою стороною є звичайно сторона пануючої нації і образду, і по тім лінії вєдєтьсє молоде покоління.

П. Габський почав зрештою викладаєть ріжні спосєби ратуку "польськості на крєсах". Першим був би заказ участі українських сєлєя при парцєляції польських ділєчїньських дєр.

Другім було би зєсєнєня всіх українських шїлєк узагалї. Він сам, будучи міністром освітє, перемінив 1,800 українських шїлєк на українських шїлєк, які утвєрждєтьсє, як єдиним з предметів. Вєдєть українських шїлєк не мїє пїдєзє знєстї, бо цє не було тоді шє на часі.

Третім засобом ратуку "польськості" на крєсах повинна бути колонїзація Східної Галичини поляками, бо іх там до більшості шє не близько. Але засок Зєрчука доходить уже відсєком поляків до крєс, а коли вони осєлєтьсє більшєсть — то цє нєгаторувєть Галичину від України живим

муром, а тоді і та рєшєта Русинів мусїть згодою шєсєнуєтьсє. (Нема що казати: буїну фантазію має пан профєсор Габський. Автор).

Четвертим засобом ратуку повинен бути такїм рєзон про самоуцєну (ради громадської і т. ін.) шїби навіть там, де Польків шїх хочєть лише дєлєть процєнтів, вони не смєють би бути перєгодовані Русинами. В протївнїм випадку грозїть небезпєчка, що шїєстєстєславїськє вєдєство оєнїтєсь в руських руках.

Значоною відносїною в Галичині, значоною тої велєчїнї, значоною тої велєчїнї розгїн громадського життя тамошних українців помієтьо тіпершїої крїзї та недєлєвої шє пєціфікації (а може — вєдєськом пєціфікації) — мусїть такї поглядї Габського вєдєватїсє просто бєжєвєліїзму. Цє людїна, що немовби впаєла на галицьку землє з іншої планєти!

А шє дїїньшє, що такі бєжєвєлії поглядї і проєктї знадєють горьчє признєнїя і олєскї у польських слухачєх, відєкторих вони являютьсє звичайним бєжєвєлієм закємєнїлого грїшника шїовїстє, але радше якїмсь бєжїм "лєкрєвєнієм".

Та драм! Кого Господь покєратї хочє, то вєдєбєрє йому розум — і на цє радє нема.

Василь Левинський.

ПОДЯКИ.

Від іменї двох заучєних вїдєдєть У. Н. Союзє, вєдє 22½ я50, зєсєнємо шїру полку У. Н. Союзєвї й головним урядникам за надгорує в сумї \$50, яку ми одєржалї за злєчу.

Бажємо У. Н. Союзєвї, щоб-розвивавсє якнайшлїше.

Іван Тїдїк, прєдсєдєтєлє: А. Комєр, касїєр; Ф. Комєр, секретєр.

Дєсєдєж, Мо.

Я, нижчє підписанїй, склєдєю шїру полку Головним Урядникам У. Н. Союзє за уїдєлєння мєнї запомогї з сумї \$50, котрі в моїм тяжїм положєннє мєнї дєже посєболї.

Онуфрїй Шуцлїк.

члєн 340 вїд У. Н. Союзє в Манчєстєр, Н. Й.

В. Будзїновський.

ЯК ЧОЛОВІК ЗІЙШОВ НА ПАНА

(Оповідання).

(17)

Від хвилі, коли до товаришів закидав на нього оком, не став прийшов Стефан, жваво, мов сказати, щоби дуже прирозмова між Сальцюю і Рузїном.

Коли Стефан і Петро вже дуже скупили, як звичайно бують мало інтелегенції, коли по вуха залябливості, Сальця волає балякати зі Стефаном, хоч би через стї, раз кождо разу перебиваючи його розмову з мамою. Рузєнською аж піднісало.

Надїшов гурток знайомих панствє Дєбїнських, батїкє Сальцьє, Товариство сїдїло збільшилось. Стїг вже став звичайний. Збїглись кєльєрї, щоби зсїдїти до купи два стої. Товариство, котрє жє сїдїло, мусїло встєти і кождий шукєвє собі волює мїсцє при більшєм стої. Стефан манєврує так, щоби тепєр сїсти кождо Сальця. Вона вєдєхєла йому цей мїсцєк. Котї товариство усєдовєлось, Стефан зєявєсьє кождо Сальцьє. Котї старїє анов бо парокє крїсє. Тепєр на чїх крїсї сїдєть Рузєнський. Його лїде дєже сповєдє. Всєх чєх нахїлєсь до хїлї до старої і шєсє говорє шєпотом. Мабуть балякєть, котрє по Стефані, бо при їм

закїдав на нього оком... не став прийшов Стефан, жваво, мов сказати, щоби дуже прирозмова між Сальцюю і Рузїном. Коли Стефан і Петро вже дуже скупили, як звичайно бують мало інтелегенції, коли по вуха залябливості, Сальця волає балякати зі Стефаном, хоч би через стї, раз кождо разу перебиваючи його розмову з мамою. Рузєнською аж піднісало.

Надїшов гурток знайомих панствє Дєбїнських, батїкє Сальцьє, Товариство сїдїло збільшилось. Стїг вже став звичайний. Збїглись кєльєрї, щоби зсїдїти до купи два стої. Товариство, котрє жє сїдїло, мусїло встєти і кождий шукєвє собі волює мїсцє при більшєм стої. Стефан манєврує так, щоби тепєр сїсти кождо Сальця. Вона вєдєхєла йому цей мїсцєк. Котї товариство усєдовєлось, Стефан зєявєсьє кождо Сальцьє. Котї старїє анов бо парокє крїсє. Тепєр на чїх крїсї сїдєть Рузєнський. Його лїде дєже сповєдє. Всєх чєх нахїлєсь до хїлї до старої і шєсє говорє шєпотом. Мабуть балякєть, котрє по Стефані, бо при їм

— Так зїрні з Галькою зараз. Нехай вона неспотрібно не журитьсє, бачу, що твоє богєдєння якєсь загєдєчє. Нехай дурно не числїть на тебе. Нїні я дїстав від неї лїста. Пїтє, що з тобою дїєтьсє, чи ти не хорїє, бороєтє Боже, бо не вїдїсєш їй.

— Шож то? Вона хочє, щоби я до неї що пишу? Зрештою про що писєть? Чєй-чє не пєпїшу, що бїгєа за другою і не знаю, котрє вїбратї!

— Не кїчєть так. Та написєть їй, щоби на тебе не числїла, бо громадськє перєшкодї. Тї рішучо повинен, не гаючись, вїрєватї з нею. Як цє тоді вона бєдє жалєти на тебе і аїнїшєть сє старою дївкєю, то сама будє собі вїнна.

— Добре я вїшєю бї, якїє послухєвє твоєї радї і написєть так! Анжє мєнї тут з тою Сальцьє не поведєтьсє? Що я тоді зрєбїю, як Галька, втратївшї надїю, що я їй вїзую, зрєбїть мєнї зїнтєка? Вона, кобї дїлєть пєльємє кїнєву, то їй давнїє обєзєлєть вєрнєтїсє до неї. Він шє нахїлєсь до неї. Як бї вона вїшєла за нєго, то я тоді лїшївсє бї як дурєнь, що помовєв на двї не дїстєв жалєтї. Лїпшє жїнїть таку жє, як є. Анжє мєнї треба будє до неї нєвєрнєтїсє?

— Зєсїчїть, тї Гальку дєржє як рєзєрвує, та так, що вона прєбє нїчєго не зєнєє. Як прєбє тут прїймїть, то тї Галька жє. Як бї то сказєть, щоби не сказєть... копнєш?

— В рєзєрв! Зараз в рєзєрв! Шє й копнєш! Тї мєв бї право сказєть так, як бї ми бївє заручєні, як бї я вже покєлявсє був, що з нєю оєжєнє, шє і як бї зїбєзєвєвє не прїймїти іншєго. Так не було і так не є. Чїм тим, що я їй поїцуєвє, я вже забороєнї їй вїтїти за іншєго? Я їй вїрєзєво казєвє, що за стєалїст людськїх почувєнь "годі рунїтї". Повїнна розумїтї, що я їй за свої рунїтї не можє і не рунє. Зрештою не ї їй, а вона мєнї накинєлєсї!

В нєдєлю знов прогукєлєся тєнїями. На шїй прогукєлє Стефан вєжє не мєв сєпєрїка, бо Рузєнський лїжївшї у Львовї. Шє тамтїм разом доїмїтї, що Стефан бєє порівнєння лїпшє тєнїє, як вїн. Вїн зєвєв їй основнї тактїкї, котрї не радїть поїсїтїсє прєдє, дїєчїну тоїмї штєпємї, в якїх вєрєвєшє його сєпєрїк. Побачївшї на дївріу у Львовї, щї і Стефан їдє, вєрнєтїсє до мїста і до Бруховїчєв жїмєк не поїхє. Стефан дєржєтьсє також тїх тактїчєкїх прєвїл. Він сїякуєвєсьє показувєть дїєчїні такї штєпє, якїх Рузєнський не їдєтї. Він зєнєє, що Рузєнський вєдєтьсє нє надрукуєть і стрїчїть, що вїн вєзєлєтї в лїтєрєтуру нє мєнїчєго сїлєношє. Оїєсє Стефан вєдєлєвє в лїтєрєтуру "показєчїє", його стрїчїть грїбє, що котрєму вєдєлєтїсє його прєвїлє нє їїна їдєруєкєна.

— Тож то будє трїмфєм, як тї книжкє покладєть у стїл мєнї бєгїтї! Якї малї, малєнькї вїдєдєтьсє тут при мєнї тої дурєкї! — Так думєв Стефан. Хон як нагнєв дурєкє, будє готовїх лїш дєсєть аркушєв. На другїх дєсєть треба будє жалєти щє з мїсцьє. Це було йому загєдєчє. Стефан жє не мїг вїдрєжїти. Коли зєвєв їхєла прогукєлєся до Бруховїчєв вїзєв з дурєкї, їх дєсєть аркушєв, вєснєвє в пєльєтї і поїхєв.

— Бодєц цє покажє, — думєв, — і цє не оєстєнєтьсє вєрєжєння. Вона пєвно шє не зєнєє, що я дурєкє. Зїдєвєтїсє і я рєзотєм ї в очєх вїрєстє до велєкого чєловєка.

В Бруховїчєх пїшїлє зєвєу товєрїєскїє забєвї: обрєчї, лїтєшєк, кїтї і мїшкє, тощє. Стефан забєвї їй страшно нє прєдєрєвїлєся. Нє мїг дїєчїтєсь рєшєть, коли загєрєтєть мїзїкї і зачєтєтьсє тємї. Тодї мїг бї зачєтєтьсє вїдєчїноу дїєчїноу, бо тепєр, пїдєчєтє тої "дїєчїноу" забєвї, вона нєлєжєла до товєрїстєвє і вїн нє мїг з нєю рєзємєтїсє.

Нєрєшїтї! При скїпєнїє. Товєрїстє розбїєлєсь по лїсї, щоби потєм зїбєрєтїсє в сєлі і трохї погулятї. Стефан вєзєв Сальцьє під рємї і повїє надїєвошою стєжєкою. Щобї лїдї до своєї мєтї, намєгєвєсьє зєвєстї розмову на лїтєрєтуру. Цє йому нїкє не їшємо. Дїєчїна їнєрєсєвєлєсьє лїтєрєтуру нє бїлєшє, як Стефан спосєбєм спєрїєдєжєвєнє сєвїє. Бачу, що посєрєдєчєю дєрєгєю

богїтї! Якї малї, малєнькї вїдєдєтьсє тут при мєнї тої дурєкї! — Так думєв Стефан. Хон як нагнєв дурєкє, будє готовїх лїш дєсєть аркушєв. На другїх дєсєть треба будє жалєти щє з мїсцьє. Це було йому загєдєчє. Стефан жє не мїг вїдрєжїти. Коли зєвєв їхєла прогукєлєся до Бруховїчєв вїзєв з дурєкї, їх дєсєть аркушєв, вєснєвє в пєльєтї і поїхєв.

— Бодєц цє покажє, — думєв, — і цє не оєстєнєтьсє вєрєжєння. Вона пєвно шє не зєнєє, що я дурєкє. Зїдєвєтїсє і я рєзотєм ї в очєх вїрєстє до велєкого чєловєка.

В Бруховїчєх пїшїлє зєвєу товєрїєскїє забєвї: обрєчї, лїтєшєк, кїтї і мїшкє, тощє. Стефан забєвї їй страшно нє прєдєрєвїлєся. Нє мїг дїєчїтєсь рєшєть, коли загєрєтєть мїзїкї і зачєтєтьсє тємї. Тодї мїг бї зачєтєтьсє вїдєчїноу дїєчїноу, бо тепєр, пїдєчєтє тої "дїєчїноу" забєвї, вона нєлєжєла до товєрїстєвє і вїн нє мїг з нєю рєзємєтїсє.

Нєрєшїтї! При скїпєнїє. Товєрїстє розбїєлєсь по лїсї, щоби потєм зїбєрєтїсє в сєлі і трохї погулятї. Стефан вєзєв Сальцьє під рємї і повїє надїєвошою стєжєкою. Щобї лїдї до своєї мєтї, намєгєвєсьє зєвєстї розмову на лїтєрєтуру. Цє йому нїкє не їшємо. Дїєчїна їнєрєсєвєлєсьє лїтєрєтуру нє бїлєшє, як Стефан спосєбєм спєрїєдєжєвєнє сєвїє. Бачу, що посєрєдєчєю дєрєгєю

до свого не діїде. рішівся приступити до річї просто.

— Ви, панно Сальцю, мабуть є цілком не знаєте того, що я пишу книжки.

— Ви, мій... книжки пишете? То не може бути! Як це могло?

— А вже заїмнував, — подумав собі Стефан.

— Жартуйте! — додала дівчина.

— Слово честі, що не жартую.

— А то цікаві Як би ви самі не сміяли мені і як би не дали слова честі, то я ніколи не уявила б. Ви цілком не подібаете на такого, хон ви в однім не такий, як інші. Відки вам стрїляла така гадка, щоби писати книжки? Ха-ха-ха! Я не знала, що ви такі дивак.

Вик правник. Як ви прихидите до того, щоби вїрєтїсє в прєвє дїєчїє, і тїх... що я сказєть? Бо лїшє такї, що... як їх назвєть... пишуть книжкї, що вїдєлєть з шїє... зєнєчїєнїє.

Сальці Стефан вєчє такє, вїн зєвєв своїм думєм нє вїрєє. Нє вїрєє, що такє говорєть дїєчїна з інтєлїгєнтєю рєдїнїє, дїєчїна, що хїдїла до нїкоїє дїєчїна, що цє тепєр мабуть лїдєчїє чїлєкїє книжкї, дїєчїна, котрє її хотїє зрєбїтї товєрїєшкє своєго їмєтїє, дїєчїна, котрє мала будє дєрєдїєчїноу, тоді, коли вїн будє укладєть плєнє жєнїтєво нєго прєпї; дїєчїна, котрє... і так далє. Вїн упєрє. Зєвє гєдєвє, що повинен, нє сєвє

ваші ні слова, не попросивши, обернувшись, відійти і більше до неї не приступати. Та глїнївшї в її очї, вїн зєвєзємєк. Подєдєвє, що вона кєжє так, бо в своїм недєвїм жїттєю шє з жалїм пїсьмєнєчїєм нє балєкає, можє й жалєдноє нє бєчїлє шє. Вона мабуть повтєрїє лїшє тє, що чєвє від своєї мамї, малє їнтєлїгєнтєю бєбї, з вїховєним дєжє старєстєвїєм. Думєю так, Стефан увєжєвє своїм обєзємєком осєвїдєтїє дїєчїну і вїн промовїє:

— Книжкї пишуть і дурєкї, нє лїшє такї, що вїдєлєть з шїє, панно Сальцю. Кєждїє, що до того має хїєт, повинен посїєтїсє на нє вєсєй шїє вїдїчїї час, повинен пїсєтї. Кєждїє а нє мє рїжїє обєзєвє, має обєзєвєкї до сєбє, до рєдїнїє, до товєрїєшє. Також має обєзєвєкї до сїлєпїєнїєстє, до народє. Пїсєнїє книжкє вїкєтєсьє самє одїє з народнїх обєзєвєчїє.

— Грїх! Як я бачу, ви маєте трохи перевернутою

ОРГАНІЗАЦІОННА ПЕРЕПИСКА

в справі переходу з молодечого департаменту до повнолітніх членів.

До часу кризи і теперішньої безсортності практично всім, що обізначені в молодечому департаменті відповідно до таблиць І-шій за 25 центів, переписували 18 рік віку, астували в ряди повнолітніх членів. Деякі переписувалися до повнолітніх членів скорше, а саме по скінченню 16 року життя, а то з огляду на потребу більшого забезпечення в тих випадках, коли 16-літні мусли ставати на заробітки і своє життя більше наражати. А що в У. Н. Союзі таблиць є обчислені найнижче на 18 рік життя, то 16, 17, і 18-літні припадали однакові вкладами.

Виснажки грамот таблиць І-шій диточого забезпечення мають, що це забезпечення кінчиться з кінцем 18 року життя, і їх першим заданням є дописувати, щоби в часі, коли це забезпечення кінчиться в молодечому департаменті, дітей переписувати в тім часі до забезпечення старших членів, бо це є передовсім у їх власний інтерес.

А що це також лежить в інтересі організації, щоби як найбільше достоянства дітей переходило з молодечого департаменту в ряди старших членів, то обов'язком відділових урядників, а передовсім секретарів-договірників, є вважати і, як потрібно, пригадувати інтересам, котрих секретарі особисто знають і, тому легко можуть орієнтуватися, що час переходу зближається, або вже й минув. І хоч статут такого обов'язку відділовим секретарям, як головним, виразно не приписується, то це само собою розуміє, що в головній канцелярії такої справи нехтувати не може і повинна поспішати робити, щоби перехід достоянства дітей з молодечого департаменту до повнолітніх членів правильно відбувався.

І тому голова канцелярії при різних замінках і обчислюванню вкуп членів для річної оцінки грошей, маючи можливість з тої нагоди, залучити в ряди скінчивших 18-річ віку, вислати від себе приклад відділовим секретарям, щоби вони старалися їх до повнолітніх членів приєднати. Коли пригада секретарям не мала показаного успіху, то, щоби реценція не перегатяла, голова канцелярії через звертання прямо до кандидатів в англійській мові.

Помимо того всього нераз треба було терпеливо дошук проволочи, щоби, викресливши з молодечого департаменту, не відшаршати есенціальні кандидати. Тим більше, що проволочи просили секретарів, котрим тут рожену нашу моваді приходилося організувати цю роз'яснювальну роботу. Просили о проволочи й батьки, котрим приходилося забезпечувати свої діти малими, таї опися, як стали великими.

При цьому спиналося до головної канцелярії, "аргументи", якими доказувалися ріжні не достатки в організації, а передовсім недостатність в самім о забезпеченні, опертій на плачовний вкладам аж до смерті, без права до вартісних зворотів, таї від вісного зарплати утрати "всіх прап" і привілеїв "30 днів" по незаліченню місячної вкладам. Доказувалися, що такий ріж забезпечення, який вистаряє родичам-емігрантам, котрі лиш по повероті до Рідного Краю мряли, а тут в організації були більше з патріотизмом ніж для аскурації, тут рожену нашу моваді пошкоджено не задовольно. Показували, що ріжних братств і товариств, які від покровом невідомого Батька Союзу не зможуться таї, з яких-небудь не підтримання молодіжкі пайдарності, причина, деюк при організації не лише ніж

кої шкоди організації не чинили, але ще й дадо користь, бо іди таку, що під шя пору масю в себе готових кандидатів до нового року, який принесе реформа".

Мачо під кожним оглядом відповідний новий ріж забезпечення, яке можемо приготуватися до переносу старших дітей до повнолітніх членів і підходити до молоді без обав на конкуренцію аскураційних підприємств.

Та факт остаеться фактом, що диточе забезпечення відповідно до таблиць І-шій кінчиться з кінцем 18 року віку. Також нема дох думок, що коли організації це забезпечення поза реценцію продовжало тим, що вкладам побиравало, то й на випадок смерті мусли би виплатили те, що за ті вкладам належалося. Однак, що з одної сторони це була "вигода" членам, та з другої сторони це був таяр неюбятій статуту відповідальності для уряду. І тому після уведення нового роду о забезпечення реформою такої ситуації мусли зробити кін нець і всіх дітей, що скінчили 18 рік життя, треба по старатися як н а й скорше і переписати до старших членів.

Тому голова канцелярії просить урядників і членів, не чекаючи, як при кінці року можна буде дописувати, де і скільки таких кандидатів вже є готових, або з кінцем року прибуде, але вже тепер приготуватися до наближаючої "кампанії за нових членів", якими в першій мрі повинні бути ті, що користувалися проволочи переходу з молодечого департаменту.

Заразом проситься в тім справі здержатися від зайвої перепишки, бо таблиць варіацій зворотів і вкладам нового роду д л я нових членів вже викінчуються і в половині сілдуного місяця" вже з усіми інформаціями будуть вислані до відділів на руки секретарів.

Таблиць зворотів і вкладам для старших членів наспіють пізніше.

РУХ ПО ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗУ.

ВЕСТ ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Відділи Українського Народного Союзу йдуть на поклик Батька Союзу.

Від відділового часу наш член У. Н. Союзу приготувалися до злуки відділів 62 і 346. На поклик головного радного, п. С. Слободяна, зійшлися у об'єднання обох відділів і вирішили, що в злуці лежить наша будучність. Потім урядники представили це своїм членам на зборах, а члени одностайно ухвалили перевести злуку.

Тоді головний радний С. Слободяна скликав всіх членів обох відділів на спільні збори й заявив, що уряди обох відділів мають зредитувати зі своїх станових, щоб можна було вибрати новий уряд молодечого відділу. Всі урядники уступили, а потім вибрано новий уряд з членів обох відділів, який зложив приречення статуту У. Н. Союзу.

Наш відділ тепер називається "Український Народний Союз, відділ 62-й".

Мусимо зазначити, що й у нас не бракло таких Пятірів, який був у Головному Уряді У. Н. Союзу, але при помочи головного радного С. Слободяна в нас злуку переведено. Ми д ялого дуже задоволені й кличемо інші філадельфійські відділи думатися, бо в злуці наша сила й наша будучність.

П. Костюшинський, секретар 62 відділу.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ЩО ТАКЕ РЕЗЕРВА?

Коли порівняти вкладам за допомогою організації, опертій на систему рівних вкладок, а вкладам за допомогою організації, опертій на систему природних вкладок, то побачимо, що при системі рівних вкладок, коли платив вкладам майже два рази більшу річну вкладам, як платив його товариш у системі природних премій. Ми знаємо, що товариство природних премій є справедливим, що його вкладам не є зависюю, він не знає, як ми знаємо, що його вкладам рівняється якраз коштовності забезпечення; це значить, що члени кожного віку складають такі вкладам, щоби з тих вкладок було чим заплатити посмертні запомоги для членів того віку, що померуть протягом року. Якжеж вкладам системи природних премій є справедливим, як вона якраз рівняється коштовності забезпечення члена даного віку, то з цього виходило, що вкладам при системі рівних премій не, є справедливим, що вкладам при цій системі є більша як коштовність забезпечення, а тимсамим завищує.

Отже це власне треба собі запам'ятати, що вкладам при системі рівних премій є в перших роках членства більша як коштовність забезпечення. Щоби це добре собі запам'ятати, возьмемо приклад: Запомогом організації, до якої вступив 20-літній Павло, зажадала від нього на вступні річні вкладам в сумі 10 доларів і 34 центи. Павло вже чув від Петри, котрий належить до справедливої організації, в якій платяться лише коштовності забезпечення, що коштовність 20-літнього чоловіка виноситься 5 доларів на рік, отже Павло бачить, що його організації хоча ввати від нього 5 доларів і 34 центи більше. На другий рік Петро заплатити у своїй 5 доларів і 34 центи, а Павло заплатити у своїй 5 доларів і 30 центи більше по над коштовності 21-літнього чоловіка. На третій рік Павло заплатити 5 доларів і 27 центів понад коштовності 22-літнього Чоловіка. І так далше, рік за роком Павло буде платити більше, як виноситься коштовність забезпечення в його віці. Кожда вкладам члена організації, опертій на систему рівних вкладок, складається з двох частин, а саме: з частини, що йде на покриття коштів його забезпечення, і з надлишків. Це товариство робить з першою частиною, а саме: оно її видає на посмертні запомоги для членів, що з у віці члена й померуть протягом року. Але що товариство робить з другою частиною, з надлишком, з тою частиною, яку оно побрало від члена понад коштовності забезпечення?

Отже товариство складає її надлишки в касі. Товариство збирає всі надлишки в одну велику суму, яка називається резервний фонд. Цей фонд товариство складає до банку, щоби він процентувався, ріс з року на рік.

Призначення резервового фонду. "А що товариство робить з тим фондом резервового? Нащо йому ліридається" складає цей фонд резервового? Пригадаймо собі: Петра і Павла. В 49 році життя Петро пограв платити вкладам більшу від Павла. Покинувши в 49 році життя, Павла вкладам була менша від Петрової, отже була менша від коштовності забезпечення члена в його віці. Пригадаймо собі, що на 1,000 доларів на рік, так набув умирало лише 10. Пригадаймо собі далше, що в 60 році свого життя він дасть платити 10 доларів і 34 центи, якби серед шістьдесятилітніх членів вимирало по 10 осіб на 1,000, тоді, коли їх умрало 23. Пригадаймо собі, що Павло в 70 році життя дасть платити 10 доларів і 34 центи, якби меж 70-літніх, було 10 смертей на рік на тисячу осіб, коли пограв і умрало 64. Пригадаймо собі, що Павло в 80 році життя дасть платити 10 доларів і 34 центи, якби серед 80-літніх старців було 10 смертей на 1,000 осіб на рік, тоді, коли їх і 138.

Ось тепер ми вже знаємо, на що член платити крім коштовності забезпечення, на що товариство складає резервний фонд. Кожний член запомогом організації, опертій на систему рівних вкладок, платити у перших роках вкладам вищу від кошту свого забезпечення. Одну частину тої вкладам частину повертає на покриття коштів забезпечення члена. Надлишки, яка називається резервом, товариство складає на процент і в пізніших роках вкладам члена, коли його річна вкладам не покриває коштів його забезпечення, побирає з цієї резерву з року на рік стільки, щоби це і вкладам вистаряло на покриття коштів забезпечення члена.

Резерв, це є така частина річної вкладам члена, яка не йде зараз на покриття коштів забезпечення, але яка складається, "резервується", аж до часу, коли річна вкладам перестане вистаряти на покриття коштів забезпечення члена. Резерв, це є та сума, яка разом з будучими вкладами має дати коштовність забезпечення члена, тоді, коли ті вкладам будуть знизькі, щоби цей коштовності.

Отже вічного нічого, лише резерв забезпечує нас, що річна вкладам не буде відноситися з нашим віком. Лише резерв робить це можлигим, що старший чоловік, якого коштовність забезпечення виноситься сожко долярів на рік, може дістати забезпечення за десятку, або дві, або три десятки. Лише резерв робить життєве забезпечення доступним, вигідним і практичним.

ЯК СВІТ ВИГЛЯДАЄ. Світ гарненький, чепуренький Хороший, нірку: Поледавич самолюбцев, Вперед ані кроку. Збайдуки, як самозванець Чогось дождає... А тимчасом країна нудна! Нехай виростає. Нехай тишеся по-запичках Вмирюю люди. Але, брате, голод не пан, Що то з тоге буде?... Гей, шинкаро володарю, Даеш गरे пирти; Чом порад не даш людям, Як на світі жити? Люди ходять попід тини, Мов мертвечий тини; Пожер крашу недостаток, Та не видно змишу. Тоді горем доливати Ті крова платити, А бенкет почитати, Музик не просити. Бо, чарочко, щоб часами Не пережидалася, А судба твоє, шинкаро, В та твоє не винилася. Добре, брате, шинкаро, Добре доливати... Але ситому в голодини Трудно зановити.

М. Костюшинський.

ВЧІМСЯ СВОЄЇ РІДНОЇ МОВИ

Кожда людська мова живе й розвивається. Хто не сходить літер — то чиста морока! Є за поступеним розвитком своєї рідної мови, цей той мови не знає. Це, що ми навчилися про українську мову хльва чим клькандати літ тому, інші вже не вистаряє. За хльва слова! Про знанні перенісання останніх років українська література мов зробила значний ріс нічого...

Хочете бути дописувачем я — української газети (не дуже похвальна річ), будьте не, але навчіться наперед по українській писати. Це не так тяжко, як декому видається; треба лиш доброї волі й охоти. Щоби собі що працю полегшити, треба перепечатати у важко таку книжку, яка називається "граматика".

Грамматичні підручники є в нас доволі багато. Деякі з них написані дуже приступно (популярно), інші — тяжче (науково). Найкращі з усіх наших граматичних учебників я вважаю книжку д-ра Васія Сімовича п. з. "Грамматика української мови для самонавчання та в допомогу шкільній науці". Це обємиста книга (великої вісьмики) на 584 сторін друку. Написана вона з таким знанням річ і так цікаво, що читателям наче яка повість. Хто її хоч один раз прочитає (а можна читати й кілька разів, не змучившись), то напевно чогось навчиться і переконається, що наша мова справді одна з найкращих у світі і варто її знати.

Хто жоді великої книги "перекладається", нехай придає собі одну з отснх "маленьких" книжок: "Правовісні справи", нап. Кость Кисілевський, стор. 40. "Грамматичні справи для всенародних шкіл", укладо Оселя Попович, І. частина 47 сторін; ІІ. частина 62 сторін; ІІІ. частина 60 сторін. "Грамматичні справи для вищих клас всенародних шкіл, а нижчих клас середніх і фахових шкіл та до самонавчання", на підставі граматик української мови д-ра Васія Сімовича зладив Оселя Попович, стор. 96-97.

Всі ті книжки можна дістати в киригні "Свобода". Отже не лінуємося, земляки! Берімся до роботи і вчимося. Вчимося, "не до старости, а до смерті". Перестудіюймо хоч одну з вищих названих книжок, а побачимо наглядно, наскільки легше прийдеться нам написати якунебудь писмо: лист, протокол, допис, а то й оповідання. Адаже не святі-горишки ліплять, то й ми, "прішні" "попробуємо навчитися своєї мови в слова і писми. Це нам виплатиться!

ЦІННІ ПОВІСНІ КНИЖОК. ГРАМАТИКА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ для самонавчання та в допомогу шкільній науці. Це обємиста книга (великої вісьмики) на 584 сторін друку. Ціна \$3.75. Телер... \$2.75. ПРАВОПІСНІ СПРАВИ, нап. Кость Кисілевський, стор. 40. Ціна... \$2.75. ГРАМАТИЧНІ СПРАВИ для вищих клас всенародних шкіл, а нижчих клас середніх і фахових шкіл та до самонавчання, на підставі граматик української мови д-ра Васія Сімовича зладив Оселя Попович, стор. 96. Ціна... \$1.00. ГРАМАТИЧНІ СПРАВИ для вищих клас всенародних шкіл, а нижчих клас середніх і фахових шкіл та до самонавчання, на підставі граматик української мови д-ра Васія Сімовича зладив Оселя Попович, стор. 96. Ціна... \$1.00. ТОВОРІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, в 3-ох томах, загальна оправа, Ціна \$8.50. Телер... \$5.00. ТОВОРІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, в 3-ох томах, загальна оправа, Ціна \$8.50. Телер... \$5.00. Повні книжки повні викладаються в кожній товариській бібліотеці, як також і в кожній українській залі. Замовляти разом з наслідатістю слати на адресу:

"СВОБОДА" 81-83 GRAND ST. (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

ТОСІ ТВОРИ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА ПРОДАЄТЬСЯ ПО ЗНИЖЕНИЙ ЦІННІ: ГАРДАМАКИ або ІЛЮСТРАЦІЇ КОБАР Т. Шевченка з дуже гарними ілюстраціями, виважені артистом А. С. Сімоновичем. Формат книжки 14x17. В півторій оспі \$3.50. Телер... \$2.00. В півторій оспі \$4.50. Телер... \$2.75. В гарній локусовій оспі \$6.00, Телер... \$3.50. КОБАР Т. ШЕВЧЕНКА, стор. 707, опрацьований Ціна \$2.50. Телер... \$1.75. КОБАР Т. ШЕВЧЕНКА, стор. 305, виважені Українського Союзу. Ціна \$1.50. Телер... \$1.00. ТОВОРІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, в 3-ох томах, в гарній оспі, Ціна \$8.50. Телер... \$5.00. ТОВОРІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, в 3-ох томах, загальна оправа, Ціна \$8.50. Телер... \$5.00. Повні книжки повні викладаються в кожній товариській бібліотеці, як також і в кожній українській залі. Замовляти разом з наслідатістю слати на адресу:

"СВОБОДА" 81-83 GRAND ST. (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

